

Sygn. akt **IV Ka 863/21**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 stycznia 2022 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy IV Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący sędzia Sądu Okręgowego Piotr Kupcewicz

Sędziowie Sądu Okręgowego Małgorzata Lessnau-Sieradzka

Sądu Okręgowego Małgorzata Bonisławska-Kania

Protokolant stażysta Magdalena Omasta

przy udziale Dariusza Kuberskiego - prokuratora Prokuratury Okręgowej w Bydgoszczy

po rozpoznaniu dnia 18 stycznia 2022 r.

sprawy **R. K.** s. T. i J. ur. (...) w L.

na skutek apelacji wniesionej przez skazanego

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Inowrocławiu

z dnia 6 października 2021 r. sygn. akt II K 167/21

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że ustala, iż skazany R. K. został również skazany prawomocnym wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Inowrocławiu z dnia 16 sierpnia 2021 roku, wydanym w sprawie II K 799/21, na karę 2 lat ograniczenia wolności z zobowiązaniem oskarżonego do wykonywania w jej okresie nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym, za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w okresie od 5 maja 2020 roku do 2 grudnia 2020 roku i na podstawie przepisu art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego również w zakresie dotyczącym tego wyroku;

2. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

3. zwalnia skazanego od wydatków za postępowanie odwoławcze którymi obciąża Skarb Państwa.

SSO Małgorzata Lessnau-Sieradzka SSO Piotr Kupcewicz SSO Małgorzata Bonisławska-Kania

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 863/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	

1. CZĘŚĆ WSTĘPNA**1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji**

wyrok łączny Sądu Rejonowego w Inowrocławiu z dnia 6 października 2021 roku, sygn. akt II K 167/21

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	<p>rażąca surowość kary łącznej pozbawienia wolności, która nie uwzględnia okoliczności popełnienia czynów, za które wymierzone były kary podlegające łączeniu, bliskiego związku, pomiędzy tymi czynami. Skazany wskazał, że sąd I instancji błędnie uznał, że tylko surowa kara łączna pozbawienia wolności będzie realizować cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej skazanego i jego szacunku do obowiązującego systemu prawnego. Skazany wskazał ponadto, iż sąd I instancji w zaskarżonym wyroku nie połączył orzeczonych wobec niego grzywien za popełnione wykroczenia.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Kara łączna pozbawienia wolności orzeczona wobec oskarżonego nie		

jest karą rażąco surową, w rozumieniu przepisu art. 438 pkt 4 k.p.k. Przede wszystkim wymaga podkreślenia, że dla ustalenia wysokości kary łącznej nie mogą mieć znaczenia te okoliczności, które należało uwzględnić przy wymiarze podlegających łączeniu kar za poszczególne przestępstwa, w szczególności stopnia społecznej szkodliwości poszczególnych czynów i stopnia winy, gdyż te zostały już uwzględnione przy orzekaniu kar jednostkowych. Wydając wyrok łączny sąd orzekający nie może ponownie oceniać tych okoliczności, a tego w istocie domaga się skazanego, wskazując na niewielką wartość mienia, które skradł, za co został skazany wyrokami Sądu Rejonowego w Inowrocławiu w sprawach II K 1176/20 i II K 1042/20. Zadaniem sądu wydającego wyrok łączny jest natomiast swoiste podsumowanie przestępczej działalności skazanego, z uwzględnieniem przede wszystkim celu wychowawczego i zapobiegawczego wobec skazanego, na co wskazał zasadnie sąd meriti w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. W tym celu z jednej strony należy uwzględnić związek – lub jego brak – pomiędzy czynami, za które wymierzono poszczególne podlegające łączeniu kary, ale także inne okoliczności, jak zachowanie po popełnieniu przestępstw i dotychczasowy sposób życia skazanego. Te zaś nie pozwalały na wymierzeniu skazanemu kary łagodniejszej od tej, którą wymierzył sąd w zaskarżonym wyroku łącznym. Skazany jest osobą zdemoralizowaną, od wielu lat popełniającą przestępstwa, co wskazuje, że stanowi to jego sposób na życie. Mimo wielokrotnego wymierzania mu

kar wolnościowych, nie realizował pokładanych w nim nadziei i powracał na drogę przestępstwa. Co więcej – dopuszczał się kolejnych czynów zabronionych, za które został skazany kolejnym wyrokiem, nie podlegającym połączeniu. Słusznie sąd meriti uznał, że tylko stosunkowo surowa kara łączna pozbawienia wolności może uzmysłwić skazanemu, że jakakolwiek przestępczość nie popłaca i trwanie w tym sposobie funkcjonowania musi doprowadzić do izolacji skazanego na możliwie długi czas. Pamiętać trzeba, że kara winna nie tylko oddziaływać wychowawczo, i zapobiegawczo, ale też winna ona też dawać gwarancję skutecznego zwalczania przestępczości, tworzyć wśród obywateli atmosferę zaufania do obowiązującego systemu prawnego, szacunku oraz respektu do organów wymiaru sprawiedliwości oraz potępienia, a nie pobłażliwości i współczucia dla ludzi, którzy to prawo łamią. Te wszystkie kryteria orzeczone wobec R. K. kara łączna pozbawienia wolności spełnia.

Odnosnie niepołączenia orzeczonych wobec skazanego grzywien za popełnione wykroczenia Sąd Rejonowy w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku zasadnie wskazał, że kary orzeczone w postępowaniu w sprawach o wykroczenia nie podlegają łączeniu.

Wniosek

zmiana zaskarżonego wyroku poprzez obniżenie wysokości kary łącznej pozbawienia wolności

- # zasadny
- # częściowo zasadny
- # niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Orzeczona kara łączna nie jest rażąco surowa, należycie spełnia dyrektywy wymiaru kary łącznej, wskazane w przepisie art. 85a k.k.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
4.1.	<p>Obowiązkiem sądu, rozpoznającego sprawę o wydanie wyroku łącznego, jest dokonanie analizy wszystkich wyroków jednostkowych, wydanych wobec skazanego, w których orzeczono kary, mogące podlegać łączeniu. Wobec skazanego R. K. został wydany jeszcze wyrok nakazowy Sądu Rejonowego w Inowrocławiu z dnia 16 sierpnia 2021 roku, w sprawie sygn. akt II K 799/21, który nie był przedmiotem rozpoznania sądu I instancji, mimo, że był wydany przed wydaniem zaskarżonego wyroku łącznego. Dlatego Sąd Okręgowy z urzędu, stosując przepis art. 440 k.p.k., zmienił zaskarżony wyrok łączny poprzez wskazanie, że wobec skazanego wydano przedmiotowy wyrok nakazowy. Jednak analiza kar, orzeczonych tym wyrokiem i innymi wyrokami jednostkowymi, doprowadziła do uznania, że należało umorzyć postępowanie o wydanie wyroku łącznego również w zakresie dotyczącym wyroku wydanego w sprawie II K 799/21. Wyrokiem tym R. K. został skazany za czyn ciągły z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w okresie od 5 maja 2020 roku do 2 grudnia 2020 roku. Czyn ten został popełniony przed pierwszym z wyroków, podlegającym łączeniu – wydanym w sprawie sygn. akt II K 1042/20, a orzeczono nim karę ograniczenia wolności, podlegającą łączeniu z karami pozbawienia wolności, ponieważ zgodnie z przepisem art. 87 § 1 k.k. łączą się kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności i w takiej sytuacji przyjmuje się, że miesiąc pozbawienia wolności odpowiada 15 dniom pozbawienia wolności. Jednak zgodnie z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 11 czerwca 2019 r. sygn. akt P 20/17 (Dz.U.2019.1135) z dniem 18 czerwca 2019 r. przepis art. 87 § 1 k.k. stracił moc w zakresie, w jakim nakładał na sąd obowiązek połączenia kar pozbawienia wolności i</p>

	<p>ograniczenia wolności oraz wymierzenia kary łącznej pozbawienia wolności po dokonaniu zamiany kary ograniczenia wolności na karę pozbawienia wolności. W tej sytuacji połączenie kary ograniczenia wolności z karami pozbawienia wolności jest możliwe, ale nie obowiązkowe. Sąd Okręgowy uznał w przedmiotowej sprawie, że nie było potrzeby łączenia tych kar. W momencie, kiedy wskazywany wyrok nakazowy był wydany, wobec skazanego były wymierzone wcześniej kary pozbawienia wolności, co nie przeszkodziło sądowi I instancji wymierzenia kary łagodniejszego rodzaju. Gdyby Sąd Okręgowy obecnie zmienił zaskarżony wyrok łączny i połączył karę ograniczenia wolności orzeczoną wyrokiem nakazowym wydanym w sprawie II K 799/21 z wcześniej orzeczonymi karami pozbawienia wolności, to w istocie podważyłby sens orzeczenia wobec skazanego kary łagodniejszego rodzaju, bez jakiegokolwiek zmiany okoliczności, które zdecydowały o wymierzenie tej kary. Dlatego Sąd Okręgowy uznał, że nie ma podstaw do obejmowania kary ograniczenia wolności węzłem kary łącznej pozbawienia wolności i w tym zakresie, na podstawie przepisu art. 572 k.p.k. postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego też umorzył.</p>
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
Jak wyżej	
5. ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wymiar kary łącznej	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Orzeczona w zaskarżonym wyroku łącznym kara łączna pozbawienia wolności nie jest rażąco surowa, w rozumieniu przepisu art. 438 pkt 4 k.p.k. i nie było innych podstaw do kwestionowania rozstrzygnięcia w tym zakresie	

5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
Ustalenie, że wobec skazanego wydany był również prawomocny wyrok nakazowy Sądu Rejonowego w Inowrocławiu z dnia 16 sierpnia 2021 roku, w sprawie II K 799/21, którym wymierzono skazanemu karę 2 lat ograniczenia wolności i umorzenie postępowania o wydanie wyroku łącznego w zakresie tego wyroku.	
Zwięźle o powodach zmiany	
Jak w pkt 4.1	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
5.3.1.1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	

5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
3	Sąd Okręgowy zwolnił skazanego od zapłaty wydatków za postępowanie odwoławcze, uwzględniając jego trudną sytuację majątkową.

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	skazany	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wymiar kary łącznej pozbawienia wolności	

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana